

PREPORUKE

PREPORUKA KOMISIJE

od 12. ožujka 2014.

o novom pristupu stečaju i nesolventnosti poduzeća

(Tekst značajan za EGP)

(2014/135/EU)

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 292.,

budući da:

(1) Cilj je ove Preporuke održivim poduzećima u financijskim poteškoćama, gdje god se u Uniji nalaze, osigurati pristup nacionalnim stečajnim okvirima kojima im se omogućuje restrukturiranje u ranoj fazi u svrhu izbjegavanja stečaja, te time maksimizirati ukupnu vrijednost za vjerovnike, zaposlenike, vlasnike i gospodarstvo u cjelini. Također je cilj ove Preporuke omogućiti drugu priliku poštenim poduzetnicima u stečaju u cijeloj Uniji.

(2) Nacionalni stečajni propisi u vezi s restrukturiranjem poslovanja uvelike variraju u odnosu na raspon postupaka dostupnih dužnicima u financijskim poteškoćama. Neke države članice imaju ograničen raspon postupaka, što znači da se poslovi mogu restrukturirati samo u relativno kasnoj fazi, u okviru službenog stečajnog postupka. U drugim je državama članicama restrukturiranje moguće u ranijoj fazi, ali dostupni postupci nisu učinkoviti koliko bi mogli biti ili su različito formalizirani, posebno u vezi s korištenjem izvansudskih postupaka.

(3) Jednako tako, nacionalni propisi koji poduzetnicima omogućuju drugu priliku, a posebno odobravajući im razrješenje od obveze vraćanja dugova nastalih za vrijeme poslovanja, variraju u odnosu na razdoblje preustroja i uvjete po kojima se razrješenje može odobriti.

(4) Odstupanja između nacionalnih okvira restrukturiranja i između nacionalnih propisa kojima se poštenim poduzetnicima omogućuje druga prilika dovode do povećanih

troškova i nesigurnosti kod procjene rizika ulaganja u drugoj državi članici, fragmentiraju uvjete dostupnosti kreditiranja, te za ishod imaju različite stope povrata za vjerovnike. Odstupanja otežavaju projektiranje i donošenje usklađenih planova restrukturiranja za prekogranične koncerne. Općenito, odstupanja mogu odvratiti poduzeća od poslovnog nastana u različitim državama članicama.

(5) Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 ⁽¹⁾ odnosi se samo na pitanja nadležnosti, priznanja i izvršenja, primjenjivog prava i suradnje u prekograničnim stečajnim postupcima. Komisijinim prijedlogom izmjene te Uredbe ⁽²⁾ trebalo bi se proširiti područje primjene Uredbe na preventivne postupke kojima se promiče spašavanje ekonomski održivog dužnika i pruža druga prilika poduzetnicima. Međutim, predložena izmjena ne odnosi se na odstupanja između tih postupaka u nacionalnim zakonodavstvima.

(6) Dana 15. studenoga 2011. Europski je parlament donio Rezoluciju ⁽³⁾ o stečajnom postupku. Uključivala je preporuke za usklađivanje posebnih značajki nacionalnog stečajnog zakonodavstva, uključujući uvjete za poslovni nastan, učinke i sadržaj planova restrukturiranja.

(7) U Komunikaciji o Aktu o jedinstvenom tržištu II. ⁽⁴⁾ od 3. listopada 2012. prioritet Komisije bio je unaprijediti stečajne propise Unije kako bi se olakšao opstanak poduzeća i pružila druga prilika poduzetnicima. U tu je svrhu Komisija najavila da će analizirati na koji bi se način mogla uvećati učinkovitost nacionalnih stečajnih zakonodavstava kako bi se stvorili ravnopravni uvjeti za poduzeća, poduzetnike i pojedince na unutarnjem tržištu.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku (SL L 160, 30.6.2000., str. 1.).

⁽²⁾ COM(2012) 744 završna verzija.

⁽³⁾ Rezolucija Europskog parlamenta od 15. studenoga 2011. s preporukama Komisiji o stečajnom postupku u okviru trgovačkog prava EU-a, P7_TA (2011) 0484.

⁽⁴⁾ COM(2012) 573 završna verzija.

- (8) U Komunikaciji Komisije o Novom europskom pristupu stečaju i nesolventnosti poduzeća ⁽¹⁾ od 12. prosinca 2012. ističu se određena područja u kojima bi razlike između nacionalnih stečajnih zakonodavstava mogle kočiti uspostavljanje učinkovitog unutarnjeg tržišta. Navodi se da bi stvaranje uvjeta za ravnopravnu utakmicu u tim područjima vodilo većem povjerenju poduzeća, poduzetnika i pojedinaca u sustave drugih država članica, učinilo kreditiranje dostupnijim te potaklo investicije.
- (9) Dana 9. siječnja 2013. Komisija je donijela Akcijski plan za poduzetništvo do 2020. ⁽²⁾ kojim se, između ostaloga, poziva države članice da do 2013., ako je moguće, olakšaju uvjete podmirenja duga i skrate vrijeme preustroja za poštene poduzetnike do maksimalno tri godine, osiguraju podršku za rano restrukturiranje poduzećima, savjete u svrhu sprječavanja stečaja i podršku malim i srednjim poduzećima kod restrukturiranja i ponovnog pokretanja.
- (10) Nekoliko država članica trenutačno preispituju vlastita nacionalna stečajna zakonodavstva u vezi s unaprijednjem okvira spašavanja poduzeća i druge prilike za poduzetnike. Stoga je prikladno poticati povezanost u tim i svim budućim takvim nacionalnim inicijativama kako bi se ojačalo funkcioniranje unutarnjeg tržišta.
- (11) Neophodno je poticati veću usklađenost između nacionalnih stečajnih okvira kako bi se smanjili neučinkovitost i odstupanja koji koče rano restrukturiranje održivih poduzeća u financijskim poteškoćama i pružila druga prilika poštenim poduzetnicima, smanjujući time trošak restrukturiranja za dužnike i vjerovnike. Većom usklađenošću i povećanom učinkovitošću tih nacionalnih stečajnih propisa maksimizirali bi se povrati svim vrstama vjerovnika i investitora, te potakle prekogranične investicije. Većom bi se usklađenošću također olakšalo restrukturiranje koncerna, bez obzira gdje se članovi koncerna u Uniji nalaze.
- (12) Nadalje, uklanjanjem prepreka učinkovitom restrukturiranju održivih poduzeća u financijskim poteškoćama pridonosi se očuvanju radnih mjesta i koristi gospodarstvu općenito. Dostupnija druga prilika za poduzetnike vodila bi i do većih stopa samozapošljavanja u državama članicama. Povrh toga, učinkovitijim bi se stečajnim okvirima omogućila preciznija procjena rizika kod odluka o uzajmljivanju i pozajmljivanju i olakšala prilagodba prezađenih poduzeća, minimizirajući ekonomske i socijalne troškove povezane s postupkom smanjenja njihovih zaduženja.
- (13) Malim bi i srednjim poduzećima koristio usklađeniji pristup na razini Unije budući da se koriste učinkovitijim postupcima restrukturiranja u nekim državama članicama, a ne posjeduju resurse neophodne da bi se mogli nositi s visokim troškovima restrukturiranja.
- (14) Učinkoviti je okvir restrukturiranja održivih poduzeća u interesu i poreznih vlasti. U provedbi ove Preporuke države bi članice trebale moći poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se osigurali naplata i povrat poreznih prihoda u skladu s općim načelima poreznog poštenja i poduzele učinkovite mjere u slučaju prijevare, utaje ili zlorabe.
- (15) Iz područja primjene ove Preporuke prikladno je isključiti društva za osiguranje, kreditne institucije, investicijska društva i poduzeća za zajednička ulaganja, središnje druge ugovorne strane, središnje depozitorije vrijednosnih papira i druge financijske institucije, koji su podložni posebnim okvirima za oporavak i sanaciju u kojima nacionalna nadzorna tijela na raspolaganju imaju široke ovlasti djelovanja. Iako se područje primjene ove Preporuke ne odnosi na prezađenost i stečaj potrošača, države se članice poziva da istraže mogućnost primjene ovih preporuka i na potrošače, jer bi neka od načela koja se u ovoj Preporuci slijede mogla biti značajna i za njih.
- (16) Okvirom bi se restrukturiranja trebalo omogućiti dužnicima da svoje financijske poteškoće rješavaju u ranoj fazi, dok je moguće spriječiti stečaj i osigurati nastavak poslovanja. Međutim, kako bi se izbjegli svi potencijalni rizici zlorabe postupka, mora postojati vjerojatnost da financijske poteškoće dužnika vode k stečaju, a planom se restrukturiranja mora moći spriječiti stečaj dužnika i osigurati održivost poslovanja.
- (17) U svrhu promicanja efikasnosti, kraćih odgoda i smanjenja troškova, nacionalni bi preventivni okviri restrukturiranja trebali uključiti fleksibilne postupke kojima se sudski postupci ograničavaju na slučajeve gdje su neophodni i razmjerni zaštiti prava vjerovnika i drugih zainteresiranih strana koji će vjerojatno biti zahvaćeni. Na primjer, kako bi se izbjegli nepotrebni troškovi i odrazila rana priroda postupka dužnici bi, u načelu, trebali zadržati kontrolu nad svojom imovinom, dok imenovanje izmiritelja ili nadzornika ne bi trebalo biti obvezno, već učinjeno na pojedinačnoj osnovi.

⁽¹⁾ COM(2012) 742 završna verzija.

⁽²⁾ COM(2012) 795 završna verzija.

- (18) Dužnik bi od suda trebao moći zatražiti odgodu provedbe ovrhe i obustavu stečajnih postupaka za koje su vjerovnici podnijeli zahtjev za pokretanje ako bi to moglo negativno utjecati na pregovore i umanjiti izgled restrukturiranja poslovanja dužnika. Međutim, kako bi se osigurala pravedna ravnoteža između prava dužnika i vjerovnika, a uzimajući u obzir iskustvo u vezi s nedavnim reformama u državama članicama, odgoda bi se prvotno trebala odobriti na razdoblje od najduže četiri mjeseca.
- (19) Kako bi se osiguralo da je umanjeno prava vjerovnika razmjerno koristima od restrukturiranja i da je vjerovnicima na raspolaganju učinkovit pravni lijek neophodna je sudska potvrda plana restrukturiranja, u potpunom skladu sa slobodom poduzetništva i pravom na vlasništvo, utvrđenima Poveljom o temeljnim pravima Europske unije. Stoga bi sud trebao odbiti plan ako je vjerojatno da bi pokušaj restrukturiranja umanjio prava vjerovnika koji na njega ne pristaju ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti u slučaju neprovođenja restrukturiranja poslovanja dužnika.
- (20) Posljedice stečaja, a posebno društvena stigma, pravne posljedice i tekuća nemogućnost otplate dugova u značajnoj mjeri odvraćaju poduzetnike od pokretanja posla i onemogućavaju drugu priliku, čak i u slučaju da dokazi pokazuju da poduzetnici koji su otišli u stečaj imaju veću priliku uspjeti iz drugog pokušaja. Stoga bi trebalo poduzeti korake kako bi se smanjili negativni učinci stečaja na poduzetnike, na način da se omogući potpuno razrješenje od dugova nakon maksimalnog vremenskog razdoblja,

DONIJELA JE OVU PREPORUKU:

I. CILJ I PREDMET

1. Cilj je ove Preporuke potaći države članice da osiguraju okvir kojim se omogućuje učinkovito restrukturiranje održivih poduzeća u financijskim poteškoćama i druga prilika poštenim poduzetnicima, promičući time poduzetništvo, investicije i zapošljavanje, te pridonoseći smanjenju prepreka neometanom funkcioniranju unutarnjeg tržišta.
2. Smanjivanjem tih prepreka cilj je ove Preporuke posebno:
 - (a) smanjiti troškove procjene rizika ulaganja u drugim državama članicama;
 - (b) povećati stope povrata za vjerovnike; i
 - (c) ukloniti poteškoće kod restrukturiranja prekograničnih koncerna.

3. Ovom se Preporukom propisuju minimalni standardi o:

- (a) preventivnim okvirima restrukturiranja; i
- (b) razrješenju dugova poduzetnika u stečaju.

4. U provedbi ove Preporuke države bi članice trebale moći poduzeti odgovarajuće i učinkovite mjere kako bi se osigurala naplata poreza, posebno u slučajevima prijevare, utaje ili zlorabe.

II. DEFINICIJE

5. Za potrebe ove Preporuke:

- (a) „dužnik” znači svaka fizička ili pravna osoba u financijskim poteškoćama za koju postoji vjerojatnost stečaja;
- (b) „restrukturiranje” znači promjena sastava, uvjeta ili strukture imovine i obveza dužnika, ili kombinacija tih elemenata, u cilju omogućavanja nastavka poslovanja dužnika, djelomično ili u cijelosti;
- (c) „odgoda provedbe ovrhe” znači sudska odluka kojom se privremeno zamrzava pravo vjerovnika da se prisilno naplati od dužnika;
- (d) „sudovi” znači tijela, uključujući i nepravosudna, nadležna u predmetima u vezi s preventivnim postupcima kojima su države članice povjerile obavljanje sudske uloge, i čije odluke mogu biti podložne žalbi ili preispitivanju od strane pravosudnih tijela.

III. PREVENTIVNI OKVIR RESTRUKTURIRANJA

A. Raspoloživost preventivnog okvira restrukturiranja

6. Dužnicima bi na raspolaganju trebao postojati okvir kojim bi im se omogućilo restrukturiranje poslovanja u cilju sprječavanja stečaja. Okvir bi trebao sadržavati sljedeće elemente:
 - (a) dužnik bi se trebao moći koristiti restrukturiranjem u ranoj fazi, čim mogućnost stečaja postane izvjesna;
 - (b) dužnik bi trebao zadržati kontrolu nad svakodnevnim poslovanjem;
 - (c) dužnik bi trebao moći zatražiti privremenu odgodu provedbe ovrhe;
 - (d) ako ga potvrdi sud, plan restrukturiranja koji donese većina propisana nacionalnim pravom trebao bi biti obavezujuć za sve vjerovnike;

- (e) novo financiranje, koje je neophodno za provedbu plana restrukturiranja, ne bi trebalo proglasiti ništavnim, poništivim ili neizvršivim kao čin koji je štetan za opću vjerovničku masu.

7. Postupak restrukturiranja ne bi trebao biti skup ni dug i trebao bi biti fleksibilan, tako da se više koraka može poduzeti izvansudskim putem. Uključenost bi sudova trebala biti ograničena na slučajeve gdje je neophodna i razmjerna zaštiti prava vjerovnika i drugih zainteresiranih strana zahvaćenih planom restrukturiranja.

B. Olakšavanje pregovora o planovima restrukturiranja

Imenovanje izmiritelja ili nadzornika

- 8. Dužnici bi trebali moći ući u postupak restrukturiranja svojeg poslovanja bez potrebe formalnog pokretanja sudskog postupka.
- 9. Imenovanje izmiritelja ili nadzornika od strane suda ne bi trebalo biti obvezno, nego učinjeno na pojedinačnoj osnovi ako to sud smatra neophodnim:
 - (a) u slučaju izmiritelja, kako bi dužniku i vjerovnicima pomogao u uspješnom odvijanju pregovora o planu restrukturiranja;
 - (b) u slučaju nadzornika, kako bi nadgledao aktivnosti dužnika i vjerovnika, te poduzeo neophodne mjere u svrhu zaštite zakonitih interesa jednog ili više vjerovnika ili drugih zainteresiranih strana.

Odgoda provedbe ovrhe i obustava stečajnog postupka

- 10. Dužnici bi trebali imati pravo od suda zatražiti privremenu odgodu provedbe ovrhe (u daljnjem tekstu „odgoda”) koju su zatražili vjerovnici, što uključuje i osigurane i povlaštene vjerovnike, koji bi inače mogli umanjiti izgleda plana restrukturiranja. Odgoda ne bi trebala utjecati na izvršavanje tekućih ugovora.
- 11. U državama članicama koje uvjetuju odobravanje odgode, dužnicima bi se odgoda trebala moći odobriti neovisno o okolnostima ako:
 - (a) vjerovnici koji polažu pravo na značajan iznos potraživanja, a koje će plan restrukturiranja vjerojatno zahvatiti, podupiru pregovore o donošenju plana restrukturiranja; i
 - (b) postoje razumni izgledi da se plan restrukturiranja provede, te izbjegne stečaj dužnika.

- 12. Ako je tako predviđeno zakonima država članica, za vrijeme trajanja odgode trebalo bi obustaviti dužnikovu obvezu podnošenja zahtjeva za pokretanje stečajnog postupka, kao i zahtjeve vjerovnika kojima se traži pokretanje stečajnog postupka zatražene nakon odobrenja odgode.

- 13. Vremenom trajanja odgode trebalo bi osigurati pravednu ravnotežu između interesa dužnika i vjerovnika, a posebno osiguranih vjerovnika. Vrijeme trajanja odgode ne bi trebalo biti duže od četiri mjeseca i trebalo bi se utvrditi na osnovi složenosti predviđenog restrukturiranja. Države članice mogu propisati da se vrijeme trajanja može produljiti na temelju dokaza o napretku pregovora o planu restrukturiranja. Ukupno vrijeme trajanja odgode ne bi trebalo biti duže od 12 mjeseci.

- 14. Odgodu bi trebalo ukinuti ako više nije neophodna za olakšavanje donošenja plana restrukturiranja.

C. Planovi restrukturiranja

Sadržaj planova restrukturiranja

- 15. Države bi članice trebale osigurati da sudovi mogu potvrditi planove ekspeditivno i, u načelu, pisanim putem. Trebale bi utvrditi jasne i precizne odredbe o sadržaju planova restrukturiranja. Planovi restrukturiranja trebali bi sadržavati detaljan opis sljedećih elemenata:

- (a) jasnu i potpunu identifikaciju vjerovnika koje bi se zahvatilo planom;
- (b) učinke predloženog restrukturiranja na pojedinačne dugove i kategorije dugova;
- (c) stajališta vjerovnika zahvaćenih planom restrukturiranja;
- (d) prema potrebi, uvjete za novo financiranje; i
- (e) procjenu izgleda da se planom izbjegne stečaj dužnika i osigura održivost poslovanja.

Donošenje planova restrukturiranja od strane vjerovnika

- 16. Kako bi se uvećali izgledi restrukturiranja, te time broj spašenih održivih poduzeća, trebalo bi biti moguće da plan restrukturiranja donesu zahvaćeni vjerovnici, uključujući i osigurane i neosigurane vjerovnike.
- 17. Vjerovnike s različitim interesima trebalo bi razvrstati u posebne kategorije koje odražavaju te interese. Trebale bi postojati posebne kategorije barem za osigurane i neosigurane vjerovnike.

18. Plan bi restrukturiranja trebala donijeti većina u odnosu na iznos vjerovničkih tražbina u svakoj kategoriji, kako je propisano nacionalnim pravom. Ako postoje više od dvije kategorije vjerovnika, države bi članice trebale moći zadržati ili uvesti odredbe kojima se sudove ovlašćuje da potvrde planove restrukturiranja koje podupire većina tih kategorija vjerovnika, uzimajući posebno u obzir važnost potraživanja odgovarajućih kategorija vjerovnika.
19. Vjerovnicima bi se trebali osigurati ravnopravni uvjeti, bez obzira gdje se nalaze. Vjerovnicima bi se stoga, u načelu, trebalo dopustiti glasovanje sredstvima komunikacije na daljinu poput preporučenog pisma ili zaštićenih elektroničkih tehnologija, u slučaju da se zakonima država članica zahtijeva službeni postupak glasovanja.
20. Kako bi se povećala učinkovitost donošenja planova restrukturiranja, države bi članice trebale osigurati da planove mogu donijeti i samo pojedini vjerovnici ili pojedine vrste ili kategorije vjerovnika, ako drugi vjerovnici pritom nisu zahvaćeni.

Sudska potvrda plana restrukturiranja

21. Kako bi se osiguralo da se planom restrukturiranja ne zadire neopravdano u prava vjerovnika, te u interesu pravne sigurnosti, planove bi restrukturiranja kojima se donose odredbe za novo financiranje ili zahvaćaju interesi vjerovnika koji na njih ne pristaju trebao potvrditi sud da bi postali obvezujući.
22. Sud može potvrditi plan restrukturiranja pod uvjetima koji bi trebali biti jasno određeni u zakonima država članica, a trebali bi sadržavati barem sljedeće:
- (a) plan je restrukturiranja donesen u uvjetima u kojima se osigurava zaštita zakonitih interesa vjerovnika;
 - (b) svi vjerovnici koje će plan restrukturiranja vjerojatno zahvatiti izviješteni su o njemu;
 - (c) planom restrukturiranja ne umanjuju se prava vjerovnika koji na njega ne pristaju ispod razine koju bi razumno očekivali ostvariti ako se restrukturiranje ne provede, ako je dužnikovo poduzeće likvidirano ili prodano kao poduzeće s vremenskom neograničenosti poslovanja, ovisno o slučaju;
 - (d) svako novo financiranje predviđeno planom restrukturiranja neophodno je za njegovu provođenje i njime se ne dovode u pitanje interesi vjerovnika koji na njega ne pristaju.
23. Države bi članice trebale osigurati da sudovi mogu odbiti planove restrukturiranja u kojima je jasno da ne postoje

izgledi da se izbjegne stečaj dužnika i osigura održivost poslovanja jer se, na primjer, ne predviđa novo financiranje potrebno za nastavak aktivnosti.

Prava vjerovnika

24. Sve bi vjerovnike koje će plan restrukturiranja vjerojatno zahvatiti trebalo izvijestiti o njegovom sadržaju i omogućiti im pravo da izraze prigovore i ulože žalbu na plan restrukturiranja. Međutim, žalbom se, u načelu, ne bi trebala obustaviti provedba plana restrukturiranja, u interesu vjerovnika koji ga podržavaju.

Učinci plana restrukturiranja

25. Planovi bi restrukturiranja trebali biti obvezujući za sve zahvaćene vjerovnike koji ih jednoglasno donesu.
26. Planovi bi restrukturiranja koje potvrdi sud trebali biti obvezujući za sve planom zahvaćene i identificirane vjerovnike.

D. Zaštita za novo financiranje

27. Novo financiranje, uključujući nove zajmove, prodaju dijela imovine od strane dužnika i zamjenu duga glavnicom, dogovoreno planom restrukturiranja i sudski potvrđeno, ne bi trebalo proglasiti ništavnim, poništivim ili neizvršivim kao čin koji je štetan za opću vjerovničku masu.
28. Od građanske bi i kaznene odgovornosti u vezi s postupkom restrukturiranja trebali biti izuzeti pružatelji novog financiranja koje je dio sudski potvrđenog plana restrukturiranja.
29. Trebale bi postojati iznimke od propisa o zaštiti novog financiranja ako se u vezi s novim financiranjem naknadno ustanovi prijevara.

IV. DRUGA PRILIKA ZA PODUZETNIKE

Razdoblje preustroja

30. Trebalo bi ograničiti negativne učinke stečaja na poduzetnike kako bi im se pružila druga prilika. Poduzetnici bi najkasnije nakon tri godine trebali biti u potpunosti razriješeni dugova koji su bili predmetom stečaja, počevši od:
- (a) u slučaju postupka koji se okonča likvidacijom imovine dužnika, datuma na koji je sud odlučio o zahtjevu za pokretanje stečajnog postupka;
 - (b) u slučaju postupka koji uključuje plan otplate, datuma na koji je započela provedba plana otplate.
31. Po isteku razdoblja preustroja poduzetnici bi trebali biti razriješeni svojih dugovanja, bez potrebe da se, u načelu, ponovno obrate sudu.

32. Potpuno razrješenje nakon kratkog vremenskog razdoblja nije primjereno u svim okolnostima. Države članice trebale bi stoga moći zadržati ili uvesti strože odredbe neophodne kako bi se:

- (a) obeshrabilo poduzetnike koji su prije ili nakon otvaranja stečajnog postupka postupali nepošteno ili u zloj vjeri;
- (b) obeshrabilo poduzetnike koji se ne pridržavaju plana otplate i svih drugih zakonskih obveza kojima se štite interesi vjerovnika; ili
- (c) osigurala sredstva za život poduzetnika i njegove obitelji na način da mu se dopusti da zadrži određena sredstva.

33. Države članice mogu iz propisa o potpunom razrješenju isključiti pojedine kategorije dugova, poput onih koji proizlaze iz deliktne odgovornosti za štetu.

V. NADZOR I IZVJEŠĆIVANJE

34. Države se članice pozivaju da primijene načela navedena u ovoj Preporuci do 14. ožujka 2015.

35. Države se članice pozivaju da prikupe vjerodostojne godišnje statističke podatke o broju pokrenutih preven-

tivnih postupaka restrukturiranja, trajanju postupaka i podacima o veličini uključenih dužnika i ishodima pokrenutih postupaka i te podatke dostave Komisiji jednom godišnje, a prvi puta do 14. ožujka 2015.

36. Komisija će procijeniti primjenu ove Preporuke u državama članicama do 14. rujna 2015. U tom će kontekstu Komisija ocijeniti utjecaj Preporuke na spašavanje poduzeća u financijskim poteškoćama i omogućavanje druge prilike poštenim poduzetnicima, interakciju Preporuke s drugim stečajnim postupcima u drugim područjima, poput razdoblja preustroja za fizičke osobe koje ne obavljaju trgovačku, poslovnu, obrtničku ili profesionalnu aktivnost, utjecaj Preporuke na funkcioniranje unutarnjeg tržišta, mala i srednja poduzeća i konkurentnost gospodarstva Unije. Komisija će također ocijeniti je li potrebno predložiti dodatne mjere kako bi se učvrstio i ojačao pristup iznesen u ovoj Preporuci.

Sastavljeno u Bruxellesu 12. ožujka 2014.

Za Komisiju

Viviane REDING

Potpredsjednica